

Герой російсько-української війни

Біленький Олег Миколайович

Олег Біленький народився 1 червня 1980 року у місті Хмельницький. З'явився на світ разом з братом близнюком у звичайній українській родині, також має старшого брата.

Навчався в загальноосвітній школі №3 (зараз НВО №5) м. Хмельницький (зараз там створено дошку пошани для Героя та визначено день вшанування пам'яті). Отримав професійну освіту та мав кваліфікацію столяра (виготовлення художніх меблів) у Хмельницькому професійно-технічному училищі №8.

За професією не працював, натомість став затребуваним фахівцем в оздоблювальних роботах у приміщеннях. Робив своїми руками вигадливі рамки для сімейних фото з дерева, а також володів неймовірним хистом до каліграфії, писав неймовірні тексти привітання.

Строкову службу проходив у 1999 році, у місті Кам'янець-Подільський, на посаді командира пожежного відділення в батальйоні забезпечення навчального процесу ВП при ПДАТА.

Олег завжди був душею компанії, любив гостей, умів підтримати та хотів всім допомогти. У нього було дуже багато планів на майбутнє, мав жагу до життя, він завжди опановував щось нове. Старався для всіх, не рідко забуваючи про себе, мав дуже багато друзів та знайомих завдяки своїй відкритості та оптимізму. Мав також гарячий характер, і не терпів несправедливості. Був мужнім та сильним чоловіком, та до своєї сім'ї завжди ставився з безмежною ніжністю й любов'ю.

На початку російсько-української війни, у 2014 році, був призваний до лав 8 полку спеціального призначення міста Хмельницький. Навесні вирушив в складі розвідувальної групи в Дебальцеве для забезпечення відходу розвід груп. Завдання було виконано.

З травня по вересень 2015 року виконував завдання в складі тактичної групи н.п.Бахмут у складі розрахунку БПАК (безпілотні авіаційні комплекси).

З кінця 2015 року по 2017 рік виконував бойові завдання на території Луганської і Донецької областей.

Влітку 2017 року повернувся до цивільного життя, працював та проводив час з родиною.

Та з перших днів повномасштабного вторгнення знову став на захист Батьківщини. Успішно виконував бойові завдання в складі евакуаційної бригади. Водій-санітар (старший сержант) в Донецькій, Луганській та Херсонській областях. За сумлінне виконання завдань в вересні 2023 року, в Херсоні, був нагороджений почесним нагрудним знаком «Золотий хрест».

Загинув воїн 24 квітня 2024 року.

Олегу було 43 роки...

Без Героя, без Захисника, без рідної душі, залишились батьки, брати, дружина, донька, син, онук та інші рідні.

Поховали героя на Алеї Слави кладовища у мікрорайоні Ракове.

НАГОРОДИ:

1. Нагороджений відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції».
2. Медаллю «Учасник АТО»
3. Нагрудним знаком «Ветеран війни»
4. Відзнакою Президента України «За оборону України»
5. Почесним нагрудним знаком від головнокомандувача Збройних Сил України В.Ф.Залужного «Золотий хрест»
6. Нагрудним знаком «Почесна відзнака командира військової частини А 1788».